

at som Lovforslaget er affattet, muliggør det en fornuftig Gennemførelse af Tanken rundt omkring i Kommunerne.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ret i, at det ikke nytter noget, om Rigsdagen er besjælet af den bedste Opfattelse og vil udfolde alle mulige Bestræbelser, hvis Sagen falder død til Jorden, naar den kommer ud til Kommunerne, ud til Befolkningen. Det er selvfølgelig rigtigt, at der ogsaa i denne lille Sag skal være en offentlig Mening, for at der skal kunne komme et godt Resultat. Men hvis der er en saadan offentlig Mening — og jeg forudsætter, at den er til Stede —, skal det saa være saaledes, at en enkelt Mand i en eller anden Kommune, der ikke deler denne Mening, ved at opklække Larver skal kunne hindre den hele store Almenhed i at gennemføre Bekæmpelsen af dette Skadedyr? Selv om en Generalforsamling ved et Mejeri med 99 pCt. af Stemmerne vedtager noget, kan den dog ikke tvinge den resterende ene Procentdel dertil, og selv om en Mejerikreds med samtlige Stemmer beslutter et eller andet, er der altid nogle, som ikke er med i Mejerikredsen, men som dog har Kreaturer i deres Stald, Kreaturhandlere o. s. v., ligesom der er Kredse ved Siden af, hvor der stadig kan udklækkes Larver. Det ligger i Forholdets Natur, at her kan det frivillige Oplysningsarbejde ikke løse Opgaven lige saa lidt som ved Sortrustens Bekæmpelse. Her skal der Tvang til, og alle maa være med i Arbejdet. Jeg indrømmer, at Tvang alene kan ikke gøre det; men jeg forudsætter, at der er den Forstaaelse af Sagens Betydning baade i Kommunalbestyrelserne og hos Landmændene, at der kan komme noget effektivt ud af dette Forslag, hvis det, hvad jeg haaber, bliver ophøjet til Lov.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard vilde have; at der skulde skabes en offentlig Mening, der kunde blive stærk nok til at faa Magt med Oksebremsen. Nu er det at skabe en offentlig Mening en lang og besværlig Vej. For 15—16 Aar siden vedtog vi en Bevilling til Udgivelse af en Pjece om Oksebremsens Liv og Levned, og Hensigten var at udsprede Oplysning om dette Skadedyr. Men hvad har det virket? Oksebremsen lever lige uanfægtet og har haft det godt i disse 15—16 Aar, og det vil den blive ved med. Der skal vist lang Tid til, at den offentlige Mening kan blive saa stærk, at den skulde kunne magte denne Sag. Derfor synes

jeg, at det er rigtigt, at den højtærede Landbrugsminister er slaaet ind paa denne Vej og har fremsat et Lovforslag, saaledes at alle kan komme med i Kampen mod dette Dyr.

Jeg kan ikke billige, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde med Hensyn til Hestebremsen. Det vil ikke være forbundet med saa store Vanskeligheder at komme den til Livs. Det skal naturligvis ske paa det Tidspunkt, hvor Bremsen lægger sine Æg paa Hestens Haarlag; saa maa man vaske Æggene af. Derved befrier man Hesten for om Vinteren at være befængt med disse Dyr. Mange Folk ved slet ikke, hvad alle disse gule Korn er, som sidder paa Hesten, og de gør ikke det allermindste for at fjerne dem. I det Øjeblik de vidste, hvad det var, og hvilken Plage det var for de stakkels Dyr, der skal have denne Indkvartering i deres Mave Vinteren igennem, ja, saa vilde de gøre det, det tvivler jeg ikke om; men de ved det ikke, og det er saa forfærdelig svært at udbrede en saadan Kundskab.

Med Hensyn til Ukrudtet har jeg følt mig noget skuffet af den højtærede Landbrugsminister. Jeg har anset ham for at være en modig Mand, en stærk Mand, en handlekraftig Mand, og jeg tænkte: Nu har vi endelig faaet den Mand, som ikke viger tilbage for den store Opgave, det vilde være at rense Landet for Ukrudt. Men jeg blev, som sagt, noget skuffet ved at høre, at den højtærede Landbrugsminister ikke er kommet videre, end Ole Hansen var, da han var Landbrugsminister. Han turde heller ikke gaa med dertil. Det er sikkert den højtærede Landbrugsminister bekendt, at da denne Sag blev rejst for en Del Aar tilbage, endte den dog paa en Maade positivt, idet der blev vedtaget en Bevilling paa Finansloven, hvorefter Staten bekostede udgivet et Billedværk med over 100 af de almindeligste Ukrudtsplanter, vi har i vort Land. Det var netop en af Lærerne ved den Anstalt, for hvilken den højtærede Landbrugsminister har været Forstander, der udgav dette lille Billedværk. Det er et ganske fortrinligt Værk, der vistnok er blevet udbredt i mange Tusinde Eksemplarer. Men det er ikke nok til at bekæmpe Ukrudtet. Der skal saa uhyre meget til. Vi skal navnlig ind hos Ungdommen. Det er det, man har indset ovre i Amerika, at skal man virkelig Ukrudtet til Livs, saa skal man begynde med at oplyse Ungdommen. Det kan ikke nytte med os gamle. Der er ikke noget at stille op med os. Vi kan i Regelen ikke forstaa saadant